

ΘΕΜΑ Α**A1. γ   A2. γ   A3. α   A4. β   A5. γ****ΘΕΜΑ Β**

B1. Αν αποθηκεύσουμε ένα οξύ σε δοχείο από Zn ή Fe, τότε το οξύ θα αντιδράσει με τα τοιχώματα του δοχείου και συγκεκριμένα θα πραγματοποιηθεί αντίδραση απλής αντικατάστασης. (το H θα αντικατασταθεί από τα δύο μέταλλα)

B2. Αφού με αύξηση της θερμοκρασίας το διάλυμα γίνεται ακόρεστο, συμπεραίνουμε ότι η διαλυτότητα της ουσίας αυξάνεται. Γνωρίζουμε ότι με αύξηση της θερμοκρασίας ακολουθεί ΠΑΝΤΑ μείωση της διαλυτότητας των αερίων και ΣΥΝΗΘΩΣ αύξηση της διαλυτότητας των στερεών. Επομένως, η ουσία X είναι στερεή.

B3. HNO₃ Νιτρικό οξύ/ οξύ
HCN Υδροκυάνιο/ οξύ
Ba(OH)₂ Υδροξείδιο του βαρίου/ βάση
(NH₄)₂SO₄ θειικό αμμώνιο/ άλας

B4. α. ΣΩΣΤΗ
β. ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ
γ. ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ
δ. ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ
ε. ΣΩΣΤΗ

B5. ${}_7X: K^2L^5$
                  ${}_9\Psi: K^2L^7$
                  ${}_{17}Z: K^2L^8M^7$

Το άτομο του X ανήκει στην 2^η περίοδο (2 στιβάδες) και στην VA ομάδα (5e σθένους) του περιοδικού πίνακα. Το άτομο του Ψ ανήκει στην 2^η περίοδο (2 στιβάδες) και στην VIIA ομάδα (7e σθένους) του περιοδικού πίνακα. Το άτομο του Z ανήκει στην 3^η περίοδο (3 στιβάδες) και στην VIIA ομάδα (7e σθένους) του περιοδικού πίνακα.

Τα στοιχεία X και Ψ λοιπόν, ανήκουν στην ίδια περίοδο του περιοδικού πίνακα και σύμφωνα με τον κανόνα, κατά μήκος μιας περιόδου η ηλεκτραρνητικότητα αυξάνεται από τα αριστερά προς τα δεξιά. Άρα, περισσότερο ηλεκτραρνητικό μεταξύ των X και Ψ είναι το Ψ.

Τα στοιχεία Ψ και Z, ανήκουν στην ίδια ομάδα του περιοδικού πίνακα και σύμφωνα με τον κανόνα, κατά μήκος μιας ομάδας η ηλεκτραρνητικότητα αυξάνεται από κάτω προς τα πάνω. Άρα, μεταξύ των Ψ και Z, περισσότερο ηλεκτραρνητικό είναι το Ψ.

Επομένως, **το Ψ είναι το περισσότερο ηλεκτραρνητικό από τα τρία στοιχεία.**

ΘΕΜΑ Γ

- Γ1. 1)** $\text{Na} + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{NaOH} + \frac{1}{2} \text{H}_2$
2) $\text{AgNO}_3 + \text{NaI} \rightarrow \text{AgI} + \text{NaNO}_3$
3) $\text{NH}_4\text{Br} + \text{KNO}_3 \rightarrow \text{X}$
4) $\text{NaOH} + \text{HBr} \rightarrow \text{NaBr} + \text{H}_2\text{O}$
5) $\text{Cl}_2 + \text{KF} \rightarrow \text{X}$
6) $\text{Fe} + \text{CuSO}_4 \rightarrow \text{FeSO}_4 + \text{Cu}$
7) $\text{H}_3\text{PO}_4 + 3 \text{KOH} \rightarrow \text{K}_3\text{PO}_4 + 3 \text{H}_2\text{O}$
8) $\text{MgCO}_3 + 2 \text{HCl} \rightarrow \text{MgCl}_2 + \text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O}$
9) $\text{Ca}(\text{OH})_2 + 2 \text{HCl} \rightarrow \text{CaCl}_2 + 2 \text{H}_2\text{O}$
10) $\text{SO}_2 + 2 \text{KOH} \rightarrow \text{K}_2\text{SO}_3 + \text{H}_2\text{O}$

Γ2. Α: H_2 **Β:** HBr **Γ:** NH_4Br **Δ:** CaBr_2 **Ε:** H_2O **Κ:** NH_3

Γ3.

- α.** $x+2-4=0 \rightarrow x=+2$ **β.** $x+4=+1 \rightarrow x=-3$ **γ.** $2+2x=0 \rightarrow x=-1$
δ. $1+x-6=-1 \rightarrow x=+4$ **ε.** $6+2x-16=0 \rightarrow x=+5$ **στ.** $x=0$
ζ. $x-2=0 \rightarrow x=+2$ **η.** $x-8=-2 \rightarrow x=+6$ **θ.** $1+x=0 \rightarrow x=-1$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.α. Η συνολική μάζα του διαλύματος Δ είναι $900+300=1200\text{g}$.

Σε 1200g διαλύματος περιέχονται 300g ζάχαρης

Σε 100g διαλύματος περιέχονται x ; g ζάχαρης

$1200x = 30000$, άρα $x=25\text{g}$ ζάχαρης

Η περιεκτικότητα του διαλύματος είναι **25% w/w**.

β. Υπολογίζουμε μέσω της πυκνότητας σε πόσα mL αντιστοιχούν τα 1200g του συγκεκριμένου διαλύματος:

$\rho=m/V$, δηλαδή $V=m/\rho = 1200\text{g} / 1,2 (\text{g/mL}) = 1000\text{mL}$

Σε 1000mL διαλύματος περιέχονται 300g ζάχαρης

Σε 100mL διαλύματος περιέχονται y ; g ζάχαρης

$1000y = 30000$, άρα $y=30\text{g}$ ζάχαρης

Η περιεκτικότητα του διαλύματος είναι **30 % w/v**.

γ. Υπολογίζουμε αρχικά την ποσότητα της διαλυμένης ουσίας στα 600g του διαλύματος Δ:

Σε 100g διαλύματος περιέχονται 25g ζάχαρης

Σε 600g διαλύματος περιέχονται ω ; g ζάχαρης

$100\omega = 15000$, άρα **$\omega=150\text{g}$** ζάχαρης

Μετά την προσθήκη του νερού η μάζα του διαλύματος γίνεται:

$$600 + 2400 = 3000\text{g}$$

Επίσης γνωρίζουμε ότι όσο και να αραιωθεί ένα διάλυμα, η ποσότητα της διαλυμένης ουσίας παραμένει σταθερή. Άρα:

Σε 3000g διαλύματος περιέχονται 150g ζάχαρης

Σε 100g διαλύματος περιέχονται z; g ζάχαρης

$$3000z = 15000, \text{ άρα } z = 5\text{g ζάχαρης}$$

Η περιεκτικότητα του αραιωμένου διαλύματος είναι **5% w/w**.

Δ2. α) Α, Ε, Μ

β) Ε

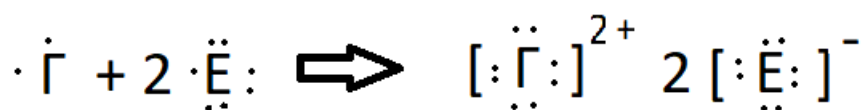
γ) Δ: Κ(2)Λ(6) – έχει δύο μονήρη ηλεκτρόνια, όπως ακριβώς και το στοιχείο Γ της ίδιας περιόδου.

δ) Το Β είναι το πρώτο ευγενές αέριο με Β: Κ(2). Η μοναδική άρα και εξωτερική του στιβάδα έχει 2e, οπότε θα περιμέναμε να βρίσκεται στη 2^η ομάδα. Επειδή όμως η Κ «γεμίζει» με 2 e, το Β ανήκει στα ευγενή αέρια (18^η ομάδα).

ε) Γ → 2e σθένους, άρα είναι μέταλλο – έχει την τάση να αποβάλλει ηλεκτρόνια.

Ε → 7e σθένους, άρα είναι αμέταλλο – έχει την τάση να προσλαμβάνει ηλεκτρόνια.

Συνεπώς, δημιουργούν **ιοντικό δεσμό**.

στ) Δ → 6e σθένους και Μ → 7e σθένους. Είναι και τα δύο στοιχεία αμέταλλα επομένως δημιουργούν **ομοιοπολικό πολικό δεσμό**.

